ואז נזכה שיקוים בנו והי' מחנך קדוש ובזכותך זה נזכה לאורו
של משיח צדקנו וגאולינו השלמה בבי"א.

ואגב כעת עיינתי בספרו החשוב 888888 בפרק י' אות ח' שמביא
דברי זוה"ק (תרומה קנ"ד) אין יצר הרע מתרבה אלא מגו אכילה ושתי'.
כמו שאמרו חז"ל דדרכא דמיכלי יתרא לאתוי' לידי דיבה. ואמרו ז"ל
לא תרוי ולא תחסא. כלומר לא תשבע שלא תביא לידי חסא וכן כתוב בחורתנו
הקדושה פן תאכל ושבעת ורם לבבך ושכחת וכו' ע"כ בספרך המצוין.

הרי שאכילה יתירא מביא לידי חסאים ח"ו ; לפי זה נראה בעזה"י
88888888888888888888888888888888888888

לבאר דברי המאירי (מסכת ר"ה דף ט') שהמפורשים מתקשים להבין כונתו
במה שכותב שם וז"ל. בל האוכל ושותה בערב יום הכפורים מעלה עליו הכתוב
כאילו התענה תשיעי ועשירי. הואיל וכשעת אכילה הוא מכוין לשם עינוי
ועל כיוצא בזה דאז הוי"כעבירה לשמה". וראיתי שהמפורשים מתקשים בלשון
"עבירה לשמה" איזה עבירה הוא אם יש בזה מצוה הרי אין באכילה עבירה אבל
יש בה מצוה כמו שכיארו הטור והשו"ע. וגם הלשון לשם עינוי צריך הסבר.
ולפי הנ"ל יש להבין. דהנה בשו"ע אורח חיים (סימן תר"ד) מביא
מצוה לאכול בערב יוכ"פ ולהרבות בסעודה ע"כ. והנה הטעם שצריכין
להרבות בסעודה דלכאורה בגמרא ר"ה (דף ט') וביומא מביא רק שכל האוכל ושותה